

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/901/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710203581
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5710203581.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. X, M., proti odporcovi: Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, a.s., so sídlom SNP č. 519, Turčianske Teplice, IČO: 316 423 22, právne zastúpený JUDr. Dašenou Gombíkovou, advokátkou so sídlom K. č. X, V., za účasti vedľajšieho účastníka: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom, Dostojevského rad č. 4, Bratislava, v konaní o zaplatenie náhrady škody vo výške 3.038,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin. č. k. 9C/76/2010-331 zo dňa 14. 08. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi náhrady škody na zdraví, a to v súvislosti úrazom, ktorý utrpel navrhovateľ dňa 29.09.2007 v rámci kúpeľnej liečby u odporcu. Rozhodnutie o trovách si súd vyhradil na dobu po právoplatnosti veci samej, a to postupom podľa ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za nesporne preukázané to, že navrhovateľ dňa 29.09.2007 utrpel úraz v priestoroch modrého kúpeľa, ktorý je súčasťou SLK Turčianske Teplice. Uvedený úraz, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa tým, že išlo o zlomeninu bedrového kĺbu - krčka stehennej kosti vľavo si vyžiadal po predchádzajúcich predoperačných vyšetreniach vykonanie operačného zákroku. S poukazom na priebeh úrazového deja mal prvostupňový súd za to, že po právnej stránke je potrebné predmetný prípad posúdiť podľa ustanovení § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je zavinenie odporcu prezumované. Na druhej strane, navrhovateľ ako nositeľ dôkazného bremena bol povinný v priebehu súdneho sporu preukázať existenciu všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu u odporcu. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. V danom prípade, však navrhovateľ nepreukázal základný predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu, a to porušenie právnej povinnosti. Pokiaľ navrhovateľ uvádza, že k pošmyknutiu došlo po tom, čo vystúpil zo sprchovacieho boxu na dlažbu, na ktorej sa nenachádzala protišmyková rohož, toto tvrdenie sa ukázalo ako nepravdivé. Naopak z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že pred úrazom navrhovateľa v priestoroch modrého kúpeľa, a to v tej časti, kde sa nachádza sprchovací box bola protišmyková dlažba, a na tejto v čase úrazu boli protišmykové rohože. Tieto skutočnosti mal prvostupňový súd za preukázané nielen z vykonanej ohliadky, ale aj svedeckými výpoveďami svedkýň, najmä svedkyne Y.. Menovaná v čase úrazu vykonávala dozor v tých priestoroch, kde k úrazu došlo. Sama stála na protišmykovej rohoži. Vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že navrhovateľ po vyjdení z boxu šiel popri stene a spadol na zem, na ktorej bola rohož. Pokiaľ navrhovateľ aj po vykonanej ohliadke spochybňoval, či dlažba je totožná s tou, ktorá tu bola v čase úrazu, tak z výpovede viacerých svedkov nebolo preukázané, že došlo k rekonštrukciám alebo zásahom do priestorov, kde sa sprchovací

box nachádza. Tiež nebolo preukázané, že by došlo k výmene dlažby v týchto priestoroch. To že položená dlažba je protišmyková potvrdil svedok Z. Q., ktorý vykonával práce v súvislosti s kladením dlažby a obkladov v priestoroch, kde došlo k úrazu. Na základe uvedených skutočností, prvostupňový súd vyvodil záver, že odporca nenesie zodpovednosť za škodu spôsobenú na zdraví navrhovateľa. V konaní nebolo preukázané, že by si odporca svoju právnu povinnosť predchádzať škodám neplnil, práve naopak. Odporca v konaní preukázal, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho objektívne požadovať. Okrem už spomínaného vybavenia priestorov sprchovacieho boxu protišmykovou dlažbou, rohožou bolo tiež preukázané, že v samotnom sprchovacom boxe sa nachádzalo madlo a podľa aktuálnosti potreby sa tiež kládli na dlažbu aj plachty, ktoré svojou savosťou znižovali riziko pošmyknutia. V samotných priestoroch sú aj tabule, na ktorých je zvýraznené a upozorňujúce, že ide o prostredie, kde by mohlo dôjsť k pošmyknutiu. Napokon samotný sprchovací box mal dostatočne vysoký múrik a voda, ktorá v rámci sprchovania sa z neho nemohla dostať mimo sprchovací box. Na základe zhora uvedených skutočností, prvostupňový súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Považoval za nadbytočné vykonanie ďalšieho dokazovania oboznámením sa s fotografiou, ktorú žiadal predložiť navrhovateľ od zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorá mala byť zhotovená priamo v sprchovacom boxe, v ktorom bol odfotovaný navrhovateľ pri madlách. Ako ďalší dôvod pre čiastočné zamietnutie návrhu navrhovateľa, prvostupňový súd uviedol aj premlčanie jeho práva na náhradu škody na zdraví. Podľa znaleckého posudku č. 21/2001, ktorý vypracoval znalec MUDr. Július De Riggo PhD. zdravotný stav navrhovateľa ohľadom prvej operácie vykonanej dňa 03.10.2007 bol ustálený do takej miery, že bolo možné vykonať hodnotenie bolestného za predmetnú operáciu; zdravotný stav navrhovateľa ohľadom úrazu a následnej operácie možno považovať za ustálený dňom 30.11.2009, kedy mu bola povolená plná záťaž končatiny. V tom čase vedel navrhovateľ o škode, a zároveň mal vedomosť o tom, kto mu škodu spôsobil, teda kto za ňu zodpovedá. Prvá operácia bola vykonaná dňa 03.10.2007 a návrh na začatie konania bol podaný dňa 30.03.2010, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Za ďalšie, navrhovateľ si uplatňoval odškodné za bolesť, ktorú utrpel v dôsledku úrazu dňa 29.09.2007. Za deň zistenia bolesti bolo pre právne posúdenie nároku na náhradu bolestného rozhodujúca skutočnosť zistenie, kedy bola bolesť spôsobená. V prejednávanej veci je podstatným momentom čas vykonania operácie. Ak navrhovateľ podstúpil operáciu dňa 03.10.2007 a 01.06.2009 vytrpel bolesť v tom čase, vedel o škode a zároveň mal vedomosť, kto mu škodu spôsobil, teda kto za ňu zodpovedá. Okresný súd potom pri uplatnenom nároku bolestného za operáciu vykonanú 03.10.2007 s prihliadnutím na dátum podania návrhu, t.j. 30.03.2007 považoval tento za premlčaný, keďže bol uplatnený po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Len zvyšok nároku bol uplatnený v zákonnej lehote.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytýkal nedostatočne zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie a taktiež aj odňatie možnosti na konanie pred súdom. V ďalších podrobnostiach ďalej uviedol, že prvostupňový súd predovšetkým pochybil v tom, že na zistený skutkový stav nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, aj napriek právnenému názoru vysloveného odvolacím súdom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, konkrétne odvolací súd vyvodil záver, že na preskúmanú vec je potrebné aplikovať ustanovenie § 420a Občianskeho zákonníka, avšak prvostupňový súd vo svojej argumentácii v celosti zotrval na aplikácii ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, čo je same o sebe nesprávne. Uvedeným spôsobom zároveň okresný súd ponechal dôkazné bremeno na osobe navrhovateľa. Ak by však aplikoval správne § 420a Občianskeho zákonníka, došlo by k preneseniu dôkazného bremena na odporcu. Ak by prvostupňový súd správne určil právny základ konania, skutkový stav by bol zisťovaný v miere dostatočnej dôkaznými prostriedkami s iným obsahom. Tým, že takto prvostupňový súd nepostupoval, nemohol ani správne a ani dostatočne zistiť skutkový stav. Tým, že súd ponechal dôkazné bremeno na osobe navrhovateľa, podľa presvedčenia odvolateľa mu odňal možnosť na konanie pred súdom. Navrhovateľ ako účastník konania, má právo na to, aby toto konanie bolo vedené zákonným spôsobom. Po zrušení prvého rozsudku mal niesť v konaní dôkazné bremeno odporca a vyvíjať sa zo zodpovednosti objektívneho charakteru, no nestalo sa tak. Napriek uvedenému, dôkazné bremeno niesol navrhovateľ. Za ďalšie, pokiaľ súd vykonával dôkazy k ustanoveniu § 420 Občianskeho zákonníka, nie § 420a Občianskeho zákonníka, musel dôjsť aj k nesprávnym skutkovým zisteniam. Správne skutkové zistenia by boli tie, ktoré v prípade určenia správneho subjektu - nositeľa dôkazného bremena mali smerovať k tomu, že odporca nepreukázal existenciu neodvratiteľnej udalosti, nemajúcej pôvod v prevádzke a k tomu, že navrhovateľ si vlastným konaním škodu nespôsobil. Tieto skutočnosti z vykonaných dôkazov vyplývajú. No z dôvodu aplikácie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu,

nešli odraz v skutkových zisteniach súdu. Nesprávne okresný súd posudzoval aj otázku premlčania, keď znova v rozpore s právnym záverom vyplývajúcim zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu stanovil počiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na deň operácie, t. j. od 03.10.2007. Pritom z rozhodnutí odvolacieho súdu vyplýva, že za moment, kedy bol zdravotný stav ustálený súdy spravidla považujú okamih určený podľa lekárskeho posudku, resp. znaleckého posudku, z ktorých možno bez pochyby ustáliť okamih ustálenia zdravotného stavu a následne od tohto odvíjať plynutie premlčacej lehoty. Aj napriek tomu, že prvostupňový súd uvádza skutkové zistenia zo znaleckého posudku znalca MUDr. Júliusa De Rigga, PhD. o dátume ustálenia zdravotného stavu navrhovateľa, t. j. 30.11.2009 pri začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty znova argumentuje dňom operácie.

Odporca v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Okresný súd po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu doplnil dokazovanie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery. Osobitne vo vzťahu k vykonaným a vyhodnocovaným dôkazom, odporca zdôraznil, že pracovníci SBS vo všeobecnosti sa nepohybujú počas prevádzkových hodín pri bazénoch, a medzi kúpeľnými hosťami. Už aj preto nemohol pracovník SBS byť priamo prítomný a bezprostredne vidieť pád navrhovateľa. Za ďalšie, navrhovateľ v konaní ako nositeľ dôkazného bremena nepreukázal relevantným spôsobom predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, ktorú uplatňuje v konaní. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho práva požadovať od odporcu náhradu predmetnej škody a povinnosť odporcu ako zodpovednej osoby jemu túto škodu nahradiť. Pričom dôkaznej povinnosti odporcu predchádza dôkazná povinnosť navrhovateľa. Predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou je vznik škody prevádzkovou činnosťou uvedenou v § 420a ods. 2 Občianskeho zákonníka, a existencia príčinnej súvislosti medzi touto činnosťou a vzniknutou škodou. Dôkazné bremeno je na poškodenom, t. j. navrhovateľovi. V ďalšej časti svojho vyjadrenia odporca poukázal na výsledky vyplývajúce z vykonanej ohliadky na mieste samom, z ktorej jednoznačne vyplýva, že tam od 29.09.2007 nedošlo k žiadnym stavebným úpravám. Protišmyková dlažba je tam doteraz neporušená, dokonca sú na nej zreteľné po užívaných rohožiach - v spise priložená fotografia to potvrdzuje. Modrý kúpeľ sa ešte nerekonštruoval, len je už natrvalo odstavený (omietka stropu nevyhovovala bezpečnosti). Prechodne odstavený bol počas výstavby aquaparku, lebo pramene vody sú navzájom prepojené. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa o tom, že dôvodom odstávky mal byť jeho úraz. Navrhovateľ nemal žiaden dôvod vykračovať bosými nohami zo sprchu 1,5m vpred, resp. takýmto oblúkom obchádzať pracovníčku odporcu.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody v sume 3.038,98 Eur s príslušenstvom, tvrdiac, že dňa 29.09.2007 v modrom kúpeli v Slovenských liečebných kúpeľoch Turčianske Teplice utrpel úraz, a to zlomeninu bedrového kĺbka a stehennej kosti ľavej dolnej končatiny, a to po tom ako vyšiel zo sprchovacieho boxu. V dôsledku úrazu mal trvalé následky, a to obmedzenie hybnosti ľavého bedrového kĺbu ľahšieho stupňa. Keďže ku škode na zdraví došlo v priestoroch odporcu počas kúpeľného pobytu navrhovateľa tvrdil, že za vzniknutú škodu zodpovedá odporca.

Po prvýkrát rozhodol okresný súd vo veci samej rozsudkom č. k. 9C/76/2010-172 zo dňa 08.12.2011, ktorým návrh navrhovateľa zamietol. Uznesením Krajského súdu v Žiline, ako súdu odvolacieho č. k. 8Co/55/2012-193 zo dňa 31.07.2012 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. V dôvodoch rozhodnutia odvolací súd prvostupňovému súdu vytkol, že riadnym spôsobom neodôvodnil svoje rozhodnutie tak, ako mu to ukladá ust. § 157 ods. 2 O.s.p., konkrétne sa nevysporiadal s návrhom navrhovateľa na vypočutie svedka, pracovníka SBS, ktorý mal bezprostredne vidieť pád navrhovateľa. Taktiež pokiaľ sa jednalo o svedeckú výpoveď Z. Q., z ktorej súd pri rozhodovaní vychádzal, tohto svedka mal vypočuť a nevychádzať z jeho výpovede v inom konaní, hoci na obdobnom, skutkovom a právnom základe. Pokiaľ išlo o právne posúdenie veci, odvolací súd uviedol, že v našom právnom poriadku je poskytovanie kúpeľnej starostlivosti (ktorou je zdravotná starostlivosť poskytovaná v prírodných liečebných kúpeľoch a kúpeľných liečebniach § 2 ods. 3 cit. zák.) upravená v zákone č. 538/2005 Z. z. o prírodných liečivých vodách v prírodných liečebných kúpeľoch, kúpeľných miestach a prírodných minerálnych vodách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Keďže

v tomto právnom predpise nie je zodpovednosť za prípadné škody na zdraví poskytované v súvislosti s kúpeľnou starostlivosťou osobitne upravená je potrebné na prejednávajúcu vec aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. V danom prípade s poukazom na jeho okolnosti (úrazový dej) prichádza do úvahy zodpovednosť odporcu podľa ust. § 420a Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť odporcu za škodu podľa § 421a Občianskeho zákonníka (ktoré ustanovenie žiadal v predchádzajúcom konaní aplikovať odporca) by prichádzala do úvahy vtedy, kedy by navrhovateľ utrpel škodu na zdraví priamo v sprchovacom kúte v súvislosti s jeho použitím, napr. v dôsledku utrnutého madla, sprchovacej hadice a pod.. Z navrhovateľom tvrdeného skutkového deja však vyplýva, že k jeho úrazu došlo už po vyjdení zo sprchovacieho boxu, asi 1,5m od jeho východu, keď sa pošmykol a prudko spadol na dlažbu na ľavý bok tela. Z takto opísaného priebehu udalosti a berúc do úvahy aj ďalšie okolnosti, ktoré v prejednávanej veci vyšli najavo, a síce, že k úrazu došlo v súvislosti s poskytnutím kúpeľnej starostlivosti odporcu navrhovateľovi, vyvodil odvolací súd záver, že na preskúmanú vec je potrebné aplikovať ust. § 420a Občianskeho zákonníka. Takisto bola krajským súdom posúdená iná prejednávajúca vec založená na obdobnom právnom a skutkovom základe (sp. zn. 6Co/49/2011). Prvostupňový súd sa taktiež nesprávne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, v súvislosti s ktorou odvolací súd výslovne uviedol, že pri určení okamihu ustálenia zdravotného stavu navrhovateľa je potrebné vychádzať z toho času, kedy už bol zdravotný stav navrhovateľa ustálený. Za takýto odvolací súd nepovažoval deň vykonania operácie, ktorú navrhovateľ podstúpil, z čoho nesprávne vychádzal okresný súd. Odvolateľ správne podotkol, že je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode a nie z jeho predpokladanej vedomosti o takejto škode. Takýto moment súdy spravidla určujú podľa lekárskeho posudku, resp. znaleckých posudkov, z ktorých možno bez pochyby ustáliť okamih ustálenia zdravotného stavu a následne od toho odvíjať plynutie premlčacej lehoty.

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Právny názor odvolacieho súdu je záväzný, či sa vzťahuje na otázky právne (hmotnoprávne, procesné - postup, vady), alebo na otázky skutkového stavu najmä jeho úplnosti. Pri určitej zmene skutkového stavu, z ktorého odvolací súd vychádzal v ďalšom konaní sa viazanosť nemusí uplatniť, najmä ak sa ukáže potreba aplikovať na zmenený skutkový stav iné hmotnoprávne predpisy.

Po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vec opätovne nesprávne právne posúdil, keď v rozpore s už vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 420 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Aj pri zohľadnení doplnenia skutkového stavu z ďalších vykonaných dôkazov nedospel odvolací súd k záveru, že išlo o takú zmenu, ktorá by odôvodňovala použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia než toho, ktorý mal prvostupňový súd použiť. Pokiaľ sa odvolateľ vo svojich podaniach v priebehu konania dovoľal aplikácie ust. § 421 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá aj za škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prístroja alebo inej veci, ktoré sa pri plnení záväzku použili a tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť, je potrebné uviesť, že podľa citovaného zákonného ustanovenia sa táto zodpovednosť vzťahuje aj na poskytovanie zdravotníckych, sociálnych, veterinárnych a iných biologických služieb. O zodpovednosť tohto druhu však ide v prípade, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prístroja alebo inej veci. Ide o zodpovednosť za dôsledky nebezpečia, ktoré s použitím takéhoto prístroja alebo veci spojenej. Zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti podľa tohto ustanovenia sú predovšetkým existencia okolností, ktoré majú pôvod v povahe prístroja alebo veci, ktoré boli použité pri plnení záväzku, ďalej vznik škody a existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a uvedenými okolnosťami. Pod prístrojom alebo vecou použitou pri plnení záväzku, pritom treba rozumieť, akékoľvek hmotné predmety, ktoré ak je možné konštatovať vadnosť niektorej z takýchto vecí, ktorá je v príčinnej súvislosti so vznikom škody, ide o zodpovednosť podľa citovaného zákonného ustanovenia. Pre posúdenie zodpovednosti je rozhodujúce, či účinky, ktoré viedli ku škodnej udalosti vyplývali z povahy použitej veci. V danom prípade ide o to, či za šmykľavú podlahu možno považovať prístroj alebo vec použitú pri plnení záväzku na účely ust. § 421a Občianskeho zákonníka (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/95/2011 zo dňa 20.06.2012).

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť, a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Ak súd prvého stupňa v konaní postupoval v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku tým, že účastníkovi konania odoprel alebo znemožnil uplatnenie procesných práv, odvolací súd musí v každom prípade jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, musí reagovať na návrhy, žiadosti a dôkazy predložené účastníkom konania. Súd musí jasne vysvetliť, prečo vo veci rozhodol tak a nie inak, jeho povinnosťou je vysporiadať sa argumentmi účastníkov konania a zrozumiteľne im vysvetliť, prečo ich návrhy zbral, resp. nezbral na zreteľ.

Účelom odôvodnenia je preukázať správnosť súdneho rozhodnutia a umožniť jeho kontrolu v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Rozhodnutie musí byť preto vždy riadne odôvodnené. Nedodržanie tejto zásady je porušením práva účastníka na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 Dohovoru o základných ľudských právach a základných slobodách, a treba ho považovať za odňatie možnosti konať pred súdom, nakoľko účastník stráca možnosti efektívnej obrany proti rozhodnutiu, ktoré zásadu riadneho odôvodnenia nerešpektuje.

Jedným z princípov, predstavujúcich súčasť práva na riadny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (I.ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (III.ÚS 36/2010).

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil keď, že opätovne zotrval na aplikácii § 420 Občianskeho zákonníka, aj keď predtým odvolací súd na vec vyslovil iný právny názor. Týmto postupom, ktorý viedol k vyhláseniu nepresvedčivého, vnútorne rozporného rozhodnutia zároveň odňal navrhovateľovi možnosť na konanie pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), pretože sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s jeho námietkami, ktoré produkoval v doterajšom priebehu konania. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana dostane v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie ustanovení príslušných právnych predpisov musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Okresný súd taktiež v rozpore s už vysloveným právnym názorom nesprávne posúdil okamih začatia plynutia premlčacej doby pri bolestnom, keď stanovil počiatok jej plynutia na deň operácie navrhovateľa, t. j. od 03.10.2007. Z predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že za moment, kedy bol zdravotný stav ustálený súdy spravidla považujú okamih určený podľa

lekárskych posudkov, resp. znaleckých posudkov, z ktorých možno bez pochyby ustáliť okamih ustálenia zdravotného stavu a následne od tohto odvíjať plynutie premlčacej lehoty. Odhliadnuc od uvedeného odvolací súd dáva prvostupňovému súdu do pozornosti, či bolo vôbec potrebné sa so vznesenou námietkou premlčania zaoberať za stavu, kedy bol návrh navrhovateľa zamietnutý pre nenaplnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne aj o náhrade trov konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.